

de Aktieselskaber, som kun udøve Virksomhed i den enkelte Kommune, hvor de have deres Ophold; for dem er der ikke fjerneste Motivering for at beskattede dem højere end selve Skatteyderne i Kommunen, og jeg tror heller ikke, at det har været Meningen fra Udvalgets Side at gøre det. Jeg troede i alt Fald, at Ordet „indtil“ netop skulde antyde, at man vilde kunne sætte Procenten under 3 dér, hvor den kommunale Skatteprocent mulig var lavere, og det er jo samtidig foreslaaet, at Københavns Procent skal være 2 for Fremtiden, hvis den anden Lov vedtages. I saa Fald mente jeg heller ikke, man skulde kunne opkræve mere end 2 pCt. af Aktieselskaberne. Da det imidlertid viser sig, at den ærede Ordfører nærer en noget anden Opfattelse, saa har jeg ment, at det ikke kunde skade at opfriske i Erindringen, hvad der er Oprindelsen til den faste Procent for Aktieselskaberne, som ved en Række af Afstemninger i dette og det andet Ting i den sidste halve Snes Aar er blevet vedtaget. Det er Hensynet til Dobbeltskatningen, der har bevirket, at man ikke for Aktieselskabernes Vedkommende har villet gaa saa vidt som for fysiske Personer.

Det var jo ret morsomt at høre den ærede Ordfører tale om de unge Mennesker, som formentlig ikke vilde have nogen videre Skade af at se, at deres Forældre havde saa store Indtægter, fordi de straks efter vilde lide den Skuffelse i anden Rubrik i Skatteligningen at se, at det slet ikke var rigtigt med de 222,750, men at Indtægten kun var 100,000. Jeg vil dog dertil sige, at det, jeg har tænkt paa og utvivlsomt har udtalt, er, at det i det hele taget maa være meget ubehageligt for en Skatteyder at komme til at figurere med en Skatteindtægt, som er 225 pCt. større end den Indtægt han virkelig har haft. Her er ikke Tale om Skattelister eller saadant, men kun Tale om en ligefrem Offentliggørelse i Bladene. I alle Provinsbyer finder der en Offentliggørelse Sted af, hvorledes vedkommendes Skatteindtægt er ansat, og da mener jeg, at det er uheldigt for den paagældende, om han kommer til at staa saa meget højere, og at det ogsaa er kedeligt over for hans nærmeste at skulle forklare dem denne ganske vist noget interessante Ordning, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne foreslaar i Lovén, men som det dog for disse forskellige Familiefædre rundt omkring i Landet vil medføre et ikke ringe Arbejde at forklare deres nærmeste, hvorledes man her

i Danmark kan komme til at staa med en langt større Skatteindtægt end ens virkelige Indtægt. Det hele med Børnene var kun en Sidebemærkning fra min Side. Imidlertid, jeg har villet henlede Opmærksomheden paa, at de Herrer kun kunde opnaa ganske den samme Skat ved at følge den Vej, som det ærede Medlem for Odense (Scavenius) og jeg i Forening, da vi i sin Tid sad i Udvalg sammen, have stillet Forslag om, og i Henhold til hvilken Skatteindtægten i det hele taget vilde komme til at fremtræde offentlig, som mindre end Nettoindtægten, altsaa ved Reduktion, Resultatet vilde kunne blive ganske det samme, idet man ogsaa ad den Vej kan faa en hvilken som helst Stigning, altsaa ogsaa den paa 1—6,30 som den ærede Kommission har foreslaaet. Det har jo maaske ikke saa forskrækkelig meget at sige, men det vilde dog ikke have overrasket mig, om Kommissionen ikke netop havde fundet den Form for Bestemmelserne i disse Skatteregler, som man kunde antage maatte være mest ubehagelig og usmælgelig og dertil forstaaelig for Befolkningen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alberti): Jeg skal ikke forlænge Debatten med mere end et Par korte Bemærkninger, som den ærede Ministers Udtalelser dog gør det ønskeligt for mig at fremsætte nu. Den ærede Minister har ikke Ret i at sige, at jeg skulde have fremstillet Forslagets Regler i §§ 20 og 21, saaledes som om det var et daarligt Forslag, tværtimod, det er et godt Forslag, saa godt som det overhovedet kan laves, og kun hvis den ærede Minister vilde prøve paa at lave et bedre, vilde det blive et daarligt Forslag — nemlig det, som den ærede Minister lavede. Naar den ærede Minister ikke kan forstaa Ofrene i § 7, vil jeg bede ham om at sammenligne § 7 med den Affattelse, som vedkommende Udvalg i Fjor gav Forslaget om Næringsafgift i visse Tilfælde, saa vil han maaske kunne forstaa Offrets Størrelse, hvis heller ikke det forslaar til at bringe den ærede Minister til Forstaaelse, vil jeg opgive ethert Forsøg derpaa.

Den ærede Minister udtalte sig nu saaledes, at han erklærede sig at være ganske enig med den ærede Finansminister om Opfattelsen af vore Forslag. Hvis man vil sammenligne den ærede Ministers Udtalelser i Dag med Finansministerens Udtalelser i Lørdags, forekommer det mig, at den ærede Minister i det allerhøjeste vil